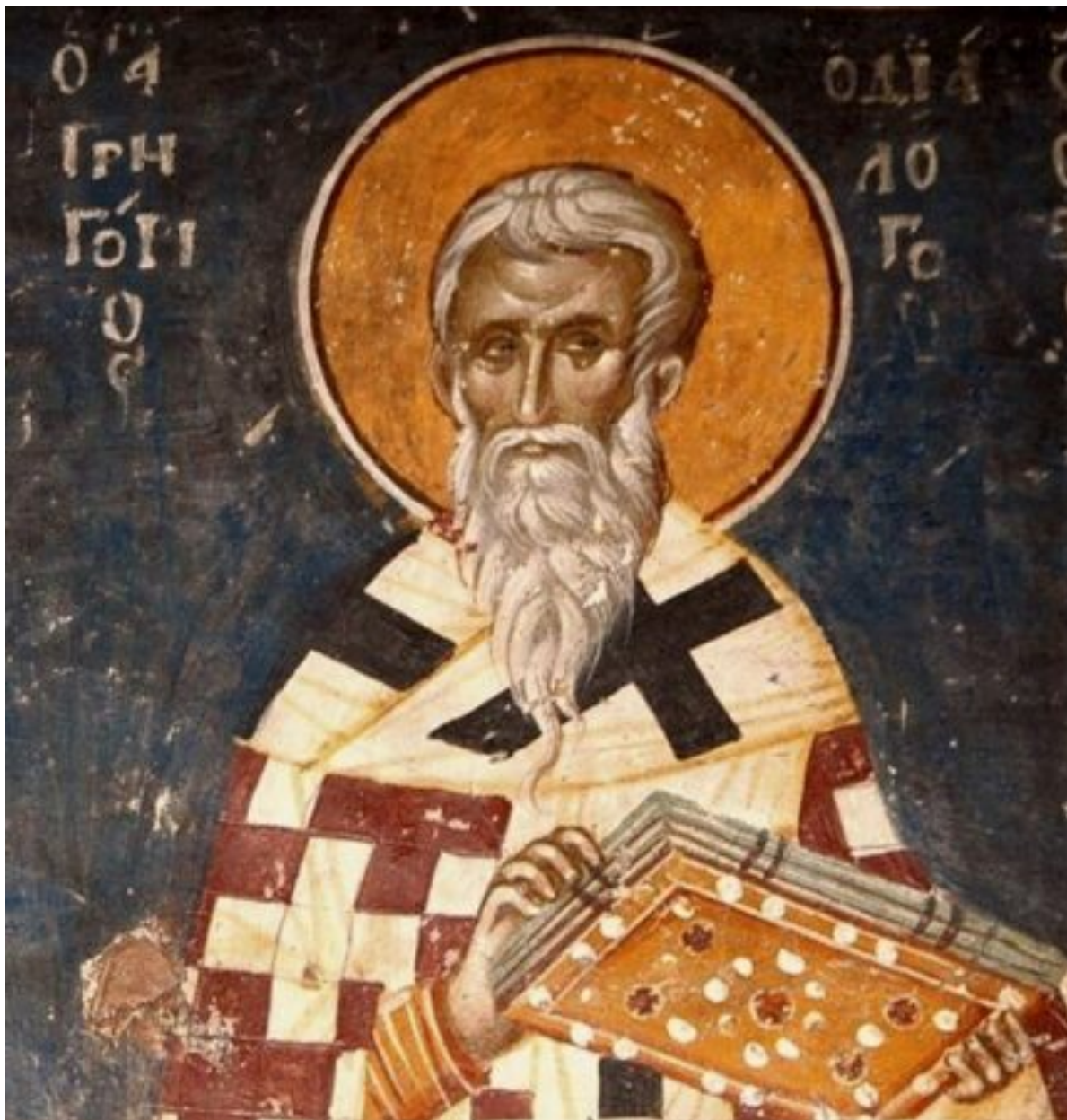

13 Μαρτίου 2023

Άγιος Γρηγόριος Διάλογος, Για τον Πρεσβύτερο που ζήτησε να του δώσουν λάδι και τον έβριζαν και τον λειδορούσαν...

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Άγιος Γρηγόριος ο Διάλογος.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Η δύση ενός ακόμα δικαίου και το τέλος του κόσμου

Σάγκτουλος, πρεσβύτερος στην επαρχία της Νουρσίας

Πριν από σαράντα περίπου ημέρες είδες κοντά μου τον ευσεβούς ζωής πρεσβύτερο, ονόματι Σάγκτουλο, που μνημόνευσα παραπάνω, ο οποίος συνήθιζε να έρχεται σε μένα από την επαρχία της Νουρσίας μια φορά το χρόνο.

Αλλά πριν από τρεις ημέρες ήρθε κάποιος μοναχός από αυτή την επαρχία, ο οποίος με πλήγωσε από θλίψη με τη βαριά είδηση που ανήγγειλε, πως αυτός ο άνδρας κοιμήθη.

Αν και δεν αναπολώ τη γλυκύτητα αυτού λοιπόν του ανδρός δίχως αναστεναγμούς, τουλάχιστον διηγούμαι χωρίς ενδοιασμό τις δυνάμεις του, τις οποίες πληροφορήθηκα από ιερείς γείτονές του, προικισμένους με θαυμαστή Φιλαλήθεια και απλότητα.

Και καθώς ανάμεσα σε ψυχές που αγαπώνται αμοιβαία η οικειότητα της αγάπης παρέχει μεγάλο θάρρος, έτσι κι αυτός πολλές φορές, εξωθημένος από μένα, με τη γλυκύτητα του αναγκαζόταν να ομολογεί κάποια ελάχιστα από αυτά που είχε πράξει.

Μια φορά κάποιοι Λογγοβάρδοι πατούσαν την ελιά στο ελαιοτριβείο για να τρέξει το λάδι.

Αυτός, όπως είχε πάντα ευφροσύνη και στο πρόσωπο και στην ψυχή, έφερε έναν άδειο ασκό στο πατητήρι και με χαρούμενο πρόσωπο χαιρέτησε τους Λογγοβάρδους που εργάζονταν, παρουσίασε το ασκί και, πιο πολύ διατάζοντας παρά ζητώντας, τους είπε να του το γεμίσουν.

Αλλά οι εθνικοί άνδρες εκείνοι, επειδή ολόκληρη τη μέρα ήδη είχαν εργασθεί και δεν μπορούσαν με το άλεσμα να βγάλουν λάδι από τις ελιές*, δέχθηκαν με δυσφορία τα λόγια του και τον άρχισαν στις βρισιές. Ο άνθρωπος του Θεού με ακόμη πιο χαρούμενο πρόσωπο απάντησε:

«Αντίθετα, να εύχεσθε για μένα. Γεμίστε αυτό το ασκί για τον Σάγκτουλο, και τότε αυτός θα φύγει από εσάς να γυρίσει πίσω».

Καθώς εκείνοι δεν έβλεπαν λάδι να κυλάει από τις ελιές και είχαν τον άνθρωπο του Θεού να επιμένει να του γεμίσουν το ασκί, νευρίασαν με σφοδρότητα και άρχισαν να τον αποπέμπουν με ακόμη μεγαλύτερες λοιδορίες.

Ο άνθρωπος του Θεού, βλέποντας πως με κανένα τρόπο δεν έβγαινε λάδι από το πιεστήρι, ζήτησε να του δώσουν νερό, το οποίο μπροστά στα μάτια όλων το ευλόγησε και το έρριξε με τα ίδια του τα χέρια στο πιεστήρι.

Με την ευλογία αυτή αμέσως ξέσπασε τέτοιος καταρράκτης λαδιού, που οι Λογγοβάρδοι, οι οποίοι προηγουμένως για πολλή ώρα μάταια είχαν κοπιάσει, γέμιζαν όχι μόνο όλα τα δικά τους τα αγγεία, αλλά επίσης και το ασκί που είχε φέρει ο άνθρωπος του Θεού.

Του έδιναν τις ευχαριστίες τους, γιατί, αυτός που είχε έρθει για να ζητήσει λάδι, ο ίδιος έδωσε με την ευλογία του αυτό που παρακαλούσε.

* Προφανώς λόγω ξηρασίας οι ελιές ήταν αδύνατες. Οι σιτοδείες, [...] αποτελούν φαινόμενο κλασσικό για την Κεντρική και Νότια Ιταλία της εποχής.

Απόσπασμα από το βιβλίο, Άγιος Γρηγόριος ο Διάλογος, «Βίοι αγνώστων ασκητών», έκδοση Ιεράς Καλύβης αγίων Αποστόλων - «Πατριάρχου». Εισαγωγή, μετάφραση, σημειώσεις, Ιερομονάχου Ιωάννου.

PERMANENTLY_REMOVED